

τὴν πόλιν διάβασις (1). Εἰς ἡμᾶς δὲ μετὰ τὰ εἰρημμένα φαίνεται ὅτι ἐκυρώθη ἡ περὶ Βατῆς γνώμη τοῦ Βουρσιανοῦ, κρίνοντες δὲ τὸ ὄνομα Πατήσια παραφθορὰν τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος

Βατῆσι, ἐν Πατησίοις νομίζομεν ὅτι ἔχει τόπον ἢ Βατή (1).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς ἤδη τοῦ παρελθόντος μηνός ἐπὶ τῆς πλατείας Κοραῆ καὶ κατὰ τὸ Δ. μέρος ταύτης ἐγένετο ἔναρξις τῆς σκαφῆς πρὸς θεμελίωσιν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου τοῦ Πειραιῶς. Ὑπὸ τὰ πρῶτα τῆς σκαπάνης κτυπήματα παρουσιάσθησαν τοίχοι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις φερόμενοι, οἵτινες ἐδείκνυον ὅτι πάντες ἀνήκον εἰς παλαιάν τινα οἰκοδομήν ἐκεῖ που ἐν τοῖς χώμασι καλυπτομένην, ἀπεκαλύπτοντο δὲ καθ' ὅσον ἡ ἐργασία πρὸς Α. ἐχώρει. Ἐν τοῖς χώμασι τοῖς μεταξὺ τῶν τοίχων τούτων κατὰ τὴν ἀρχὴν ἤδη τῆς σκαφῆς ἀνευρέθησαν τρεῖς ἐνεπιγράφοι λίθοι, ὧν τὰς ἐπιγραφὰς παρατίθεμαι ἐνταῦθα ἀφίνων τὰ κατὰ τὰ λοιπὰ εὐρήματα καὶ τὴν ἄλλην οἰκοδομήν εἰς τὸ τέλος

τῆς ὄλης ἐρεύνης, ἣν ἐκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον διέταξεν.

Α'. Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἡ πρώτη εἶνε ἐπὶ στήλης λίθου φαιοῦ μετ' αἰτώματος καὶ ἀκρωτηρίων, τεθραυσμένης τὸ κάτω ἡμισυ ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἄνω πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ κάτω ἀπὸ στίχου 20^{ου} καὶ ἐξῆς. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς στήλης εἶνε ἐνός μέτρου, τὸ πλάτος 0,69, τὸ δὲ πάχος 0,20. Φέρει ἐπὶ τῆς ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας ἄνω ἐν κυματίῳ ὑπὸ τὸ αἰτωμάτιον τάδε: ΙΕΡΑΔΙΟΝΥΣΟΥ, μετὰ δὲ τοῦτο δύο ψηφίσματα, τὸ πρῶτον τιμητικὸν Διονυσίου Ἀγαθοκλέους Μαραθωνίου, τὸ δ' ἕτερον, οὗ ἐλάχιστον μέρος σώζεται, τιμητικὸν Σόλωνος Ἐρμογένου Χολαργέως.

Ἔχει δ' ἡ πλάξ αὕτη ὧδε:

Ι Ε Ρ Α Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ο Υ

Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι Ο Ρ Γ Ε Ω Ν Ε Ξ

	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Ξ	Α Γ Α Ο Ο Κ Λ Ε Ο Υ Ξ	Μ Α Ρ Α Ο Ω Ν Ι Ο Ξ
	Α Γ Α Ο Ο Κ Λ Η Ξ	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ	Μ Α Ρ Α Ο Ω Ν Ι Ο Ξ
5	Ξ Ο Λ Ω Ν	Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Ο Υ	Χ Ο Λ Α Ρ Γ Ε Υ Ξ
	Ε Π Ι Χ Α Ρ Η Ξ	Κ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Ξ	Ξ Κ Α Μ Β Ω Ν Ι Δ Η Ξ
	Ι Ξ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ	Ξ Α Τ Υ Ρ Ο Υ	Κ Υ Δ Α Ο Η Ν Α Ι Ε Υ Ξ
	Α Ν Δ Ρ Ω Ν	Ξ Ω Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ	Α Μ Α Ξ Α Ν Τ Ε Υ Ξ
	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ο Γ Ε Ν Η Ξ	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ	Π Α Ι Α Ν Ι Ε Υ Ξ
10	Ξ Ι Μ Ω Ν	Ξ Ι Μ Ω Ν Ο Ξ	Π Ο Ρ Ι Ο Ξ
	Φ Ι Λ Ο Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Ξ	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ	Π Ο Ρ Ι Ο Ξ
	Λ Ε Ω Ν	Ξ Ι Μ Ο Υ	Ε Λ Α Ι Ο Υ Ξ Ι Ο Ξ
	Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Ξ	Τ Ι Μ Η Ξ Ι Ω Ν Ο Ξ	Φ Λ Υ Ε Υ Ξ

(1) Ἴδε τὰς ἐν τῇ Ἐπεξηγηματικῇ Κειμένῳ τῶν γερμ. γαρτῶν σπουδαίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τοπογραφικὰς ἐξηγήσεις (Heft II. Section Pyrgos, s. 42, 43.)

(1) Ἐν τῇ λέξει Πατήσια, ἡ μὲν κατάληξις α φυσικῶς ἐπῆλυσε, τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος τραπέντος εἰς τοπικὸν ὄνομα ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ, ἄδηλον τοῦτο διατί. Τοῦ δὲ ἀρχτικοῦ ἐν τῇ λέξει Βατή γράμ-

Δ Ι Ω Ν Α Ν Τ Ι Λ Ο Χ Ο Υ Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Ξ
 15 Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η Ξ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Γ Α Ι Ο Ν Ι Δ Η Ξ
 Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ξ Τ Ι Μ Η Ξ Ι Ω Ν Ο Ξ Κ Η Φ Ι Ξ Ι Ε Υ Ξ
 Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Ξ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Ξ

ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΕ . . ΕΥΓΟΛΕΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΞΠΟΞΙΔΕΩΝΟΞΑΓΟΡΑΙΚΥΡΙΑΙΕΔΟΞΕΝΤΟΙΞ
 ΥΞΙΑΞΤΑΙΞΞΟΛΩΝΕΡΜΟΓΕΝΟΥΧΟΛΑΡΓΕΥΞΕΙΠΕΝΕΠΡΕΙΔΗΔΙΟΝΥΞΙΟΞΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΞ
 20 ΝΙΟΞΚΑΤΑΞΤΑΟΕΙΞΤΑΜΙΑΞΥΠΟΤΩΝΔΙΟΝΥΞΙΑΞΤΩΝΠΛΕΙΩΕΤΗΚΑΙΛΑΒΩΝΠΑΡΑΥΤΩΝ
 ΥΝΗΝΤΟΥΔΙΟΝΥΞΟΥΤΟΝΤΕΝΕΩΤΟΥΟΕΟΥΚΑΤΕΞΚΕΥΑΞΕΝΚΑΙΕΚΟΞΜΗΞΕΝΕΝΠΟ

[ΛΛΟΙΞ

ΟΗΜΑΞΙΝΚΑΙΕΙΞΤΑΥΤΑΑΝΗΛΩΚΕΝΟΥΚΟΛΙΟΝΠΛΗΟΟΞΑΡΓΥΡΙΟΥΕΠΕΔΩ
 ΝΟΝΔΡΑΧΜΑΞΧΙΛΙΑΞΟΠΩΞΕΧΩΞΙΝΑΠΟΤΗΞΠΡΟΞΟΔΟΥΟΥΕΙΝΤΩΙΟΞΩΙΚΑΙ
 ΛΤΑΤΑΠΑΤΡΙΑΠΑΡΕΞΚΕΥΑΞΕΝΔΕΤΟΙΞΔΙΟΝΥΞΙΑΞΤΑΙΞΙΝΕΧΩΞΙΝΧΡΑ
 25 ΜΑΤΑΚΑΙΑΡΓΥΡΩΜΑΤΑΚΑΙΤΗΝΛΟΙΓΗΝΧΟΡΗΓΙΑΝΠΑΞΑΝΤΗΝΔΕΟ
 ΞΟΝΞΥΝΙΟΝΤΕΞΚΑΟΕΚΑΞΤΟΝΜΗΝΑΜΕΟΞΕΟΥΞΙΝΤΩΝΙΕΡΩΝ
 ΠΑΙΝΕΞΑΙΔΙΟΝΥΞΙΟΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΞΜΑΡΑΟΩΝΙΟΝΚΑΙΞΤΕΦΑ
 ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΑΡΕΤΗΞΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΟΙΑΞΚΑΙΕΥ
 ΥΞΑΙΤΟΝΞΤΕΦΑΝΟΝΤΟΥΤΟΝΜΕΤΑΤΟΤΑΞΞΠΟΝΔΑΞΠΟΙΗ
 30 ΑΙΕΡΑΤΟΙΞΟΡΓΕΩΞΙΝΕΝΤΕΙΓΡΩΤΕΙΞΥΝΟΔΩΙΑΝΑΓΡΑ
 ΝΕΙΚΑΙΞΤΗΞΑΙΠΑΡΑΤΟΝΝΕΩΤΟΥΟΕΟΥΕΙΞΔΕΤΗΝΑ
 ΡΙΞΑΙΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΑΥ

35 ΔΝΟΞΑΓΟΡΑΙΚΥΡΙΑΙΕΔΟΞΕΝΤΟΙΞΔΙΟΝΥΞΙΑ
 ΕΙΔΗΞΟΛΩΝΕΡΜΟΓΕΝ...ΟΛΑΡΓΕΥΞΚΑΤΑ
 ΝΕΦΡΟΝΤΙΞΕΝΟΠΩΞΕΠΑ . . ΗΟΩΞΙΝ
 ΞΚΑΙΑΟΚΝΩΞΟΥΔΕΜΙΑΝΚΑ
 ΔΜΩΞΤΟΙΕΡΟΝΤ
 ΟΜΕΝΟΝΑΡ

Τερά Διονύσου.

Ἄγαθῆ τύχῃ ὀργεῶνες

	Διονύσιος	Ἄγαθοκλέους	Μαραθώνιος
	Ἄγαθοκλῆς	Διονυσίου	Μαραθώνιος
5	Σόλων	Ἐρμογένου	Χολαργεύς

ματος ἢ εἰς Π τροπή εὔρηται ἤδη ἐν τῷ ῥήματι βατέω = πατέω
 παρὰ τοῖς παλαιοῖς. — Ἄφορμῆν δ' εἰς σκέψεις δίδομεν ἐνταῦθα τῷ
 ἀναγνώστῃ α') τὴν ἀρχαίαν λέξιν βατήρ, ἐν τῇ τριπλῇ ἐννοίᾳ οὐδ' οὐδ',
 τέρματος, ἄκρου, κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν ἐν τῇ ἄνω τελευταίᾳ
 ἐπιγραφῇ λέξιν Σχαστηριῶν, ἧς ἀμυδρὰν τινα ἔνοιαν παρέχουσιν
 ἴσως τὰ παρ' Ἡσυχίου συγχευμένα· « Σχαστηρία· ὄρμιστηρία
 (Σχαστήρια· ὄρμητήρια) καὶ Χαστηρία· τῇ ἀνειργούσῃ », καθ' ἃ
 σχαστηρία φαίνεται σημαίνουσα ὄριον, ἀφ' ἧς τῆσαν, ἀρχὴν (ἴδε
 καὶ τὸ ἐλλ. λεξικὸν Σακελλαρίου ἐν τῇ λέξει· β') τὴν λέξιν Ἐσχα-

τιά (« τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατίας ἔλεγον οἷς γεινιῖ
 εἶτε ὄρος εἶτε θάλασσα » [Ἄρποκρατίων]), κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς
 τὴν λέξιν Σχαστηρία, — ἀμφοτέρας ἀπαντώσας ἐν τῇ αὐτῇ ἐπι-
 γραφῇ. — Μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα Βατή παρήγον οἱ τοπογράφοι ἐκ τοῦ
 βάρτος, τὸ δὲ λεξικὸν τοῦ Pape μεταφράζει αὐτὴν Grossbeeren.
 — Ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Πατισάχ παραγωγὴ τοῦ ὀνόματος Πατήσια ὑπὸ Δ.
 Σουρμελῆ καὶ τὸ ἐν τινι τῶν κωμωδιῶν τοῦ Νερούλου σκῶμμα εἶναι
 ἴσως ἀνάξια μνησίας ἐνταῦθα.

	Ἐπιχάρης	Κράτωνος	Σκαμβωνίδης
	Ἴσοκράτης	Σατύρου	Κυδαθηναίους
	Ἄνδρων	Σωσάνδρου	Ἄμαξαντεὺς
	Διονυσογένης	Διονυσίου	Παιανίους
10	Σίμων	Σίμωνος	Πόριος
	Φιλόστρατος	Διονυσίου	Πόριος
	Λέων	Σίμου	Ἐλαιούσιος
	Θεόδοτος	Τιμησίωνος	Φλυεὺς
	Δίων	Ἀντιλόχου	Λαμπτρέυς
15	Ἡρακλείδης	Θεοδώρου	Παιονίδης
	Καλλικράτης	Τιμησίωνος	Κηφισίους
	Ἀπολλόδωρος	Ἀπολλωνίου	Λαμπτρέυς

- Ἄγαθῆ τύχη ἐ[πί] Εὐπολέμου ἄρχοντος Πυσιδεῶνος ἀγορᾶ κυρίζ ἔδοξεν τοῖς
 Διον]υσιασταῖς, Σόλων Ἐρμογένου Χολαργεὺς εἶπεν ἐπειδὴ Διονύσιος Ἄγαθοκλέους
 20 Μαραθῶ]νιος κατασταθεὶς ταμίας ὑπὸ τῶν Διονυσιαστῶν πλείω ἔτη καὶ λαθῶν παρ' αὐτῶν
 τὴν ἱερεωσ]ύνην τοῦ Διονύσου τὸν τε νεῶ τοῦ θεοῦ κατεσκευάσεν καὶ ἐκόσμησεν ἐν πολλοῖς
 ἀνα]θήμασιν καὶ εἰς ταῦτα ἀνήλωκεν οὐκ ὀλι(γ)ον πλῆθος ἀργυρίου ἐπέδω-
 κεν δέ] νον δραχμὰς χιλίας ὅπως ἔχωσιν ἀπὸ τῆς προσόδου θύειν τῷ θεῷ καὶ
 κ]ατὰ τὰ πάτρια, παρεσκευάσεν δὲ τοῖς Διονυσιασταῖς ἐν ἔχωσιν χρᾶ-
 25 χρυσῶ]ματα καὶ ἀργυρῶματα καὶ τὴν λοιπὴν χορηγίαν πᾶσαν τὴν δεο-
 εἰ]ς ὃν συνιόντες καθ' ἕκαστον μῆνα μεθέξουσιν τῶν ἱερῶν
 δεδόχθαι τοῖς ὄργεῶσιν ἐ]παινέσαι Διονύσιον Ἄγαθοκλέους Μαραθῶνιον καὶ στεφα-
 νῶσαι (κιττοῦ στεφάνω?) κ]ατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκαγαθίας καὶ εὐ-
 νοίας καὶ ἀναγορε]ῦσαι τὸν στέφανον τοῦτον μετὰ τὸ τὰς σπονδὰς ποιή-
 30 σασθαι] α ἱερά τοῖς ὄργεῶσιν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ ἀναγρᾶ-
 ψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθί]νῃ καὶ στήσαι παρὰ τὸν νεῶ τοῦ θεοῦ εἰς δὲ τὴν ἀ-
 ναγραφὴν με]ρίσαι τὸ γενόμενον ἀνάλωμα τὸν ταμίαν. Ταῦ-
 τα Σόλων εἶπεν.]
 Ἄγαθῆ τύχη ἐπὶ ἄρχοντος]ῶνος ἀγορᾶ κυρίζ ἔδοξεν τοῖς Διονυσια-
 35 σταῖς ἐπ]ειδὴ Σόλων Ἐρμογέν[ου Χ]ολαργεὺς κατα-
 σταθεὶς ταμίας ὑπὸ τῶν Διονυσιαστῶν] ἐφρόντισεν ὅπως ἐπα[υξ]ηθῶσιν
 αὶ πρόσοδοι φιλοτίμω]ς καὶ ἀόκνως οὐδεμίαν κα[τέλιπεν
 ο]μῶς τὸ ἱερόν τ[οῦ θεοῦ]
 ὄμενον ἀρ

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μετ' ἐπι-
 μελείας κεχαραγμένα Μακεδονικοὺς δεικνύουσι τοὺς
 χρόνους. Ἐν στίχῳ 22^ο κατὰ παραδρομὴν τοῦ
 τεχνίτου ἐγράφη ὀλιον ἀντὶ ὀλίγον. Ἀνευρέθη δ' ἡ
 στήλη καταπεπτωκυῖα ἐν τοῖς χώμασι πρὸ βάρου
 τινὸς ἐκ πωρίνου λίθου φέροντος ἀνοιγμα τοῦ αὐτοῦ

πάχους καὶ πλάτους πρὸς τὰ τοῦ κάτω μέρους τῆς
 στήλης. Ἐν στίχῳ 28^ο ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν συμ-
 πληρῶν προσέθηκα τὸ κιττοῦ στεφάνω· καθ' ὅσον
 ἄλλαι εἰς λατρείαν Διονύσου ἀναγόμεναι τοιαύτην
 στεφάνωσιν ἀναγράφουσιν, καὶ ὁ χώρος δ' ἀνάλο-
 γος τῶν συμπληρουμένων γραμμῶν.

Β'. Ἡ δευτέρα στήλη λίθου λευκοῦ ἀνευρέθη συντετριμμένη εἰς τέσσαρα τεμάχια, ὧν τὰ πρὸς τὰ κάτω δύο ὑπεξαίρεθέντα εἶχον περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Καραπάνου ὅστις ἀπέδωκεν αὐτὰ εἰς τὸ δημοτικὸν Μουσεῖον, οὕτω δ' ἀπηρτίσθη πλήρης ἡ ἐπιγραφή πλὴν τινων γραμμάτων ἐν τῇ θέσει ἐν ἣ ἐπῆλθε τοῦ λίθου ἢ διάρρηξις. Ἡ στήλη φέρει

ἀέτωμα, οὗ αἱ πτέρυγες καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γείσωμα κυμάτιον φέρουσιν ἴχνη κεχρωματισμένου κοσμήματος ἐξ ὠῶν καὶ γλωσσῶν ὄφρων. Ἀναφέρεται δὲ ἡ ἐπιγραφή εἰς τὸν αὐτὸν Διονύσιον μετηλλαχότα τὸν βίον καὶ τὰς ἀπονεμηθείσας τοῖς παισὶ τιμὰς.

Ἡ ὅλη στήλη ἔχει ὕψος 0,90, πλάτος 0,34, καὶ πάχος 0,09. Ἡ δ' ἐπιγραφή αὐτῆς εἶνε ἡδε:

⊙

Ε

○

Ι

ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΕΠΙΠΠΑΚΟΥΑΡΧΟΝΤΟΞΠΟΞΙΔΕΟ
 ΝΟΞΑΓΟΡΑΙΚΥΡΙΑΙΞΟΛΩΝΕΡΜΟΓΕΝΟΥΧΟΛΑΡΓΕΥΞ
 ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΞΥΜΒΕΒΗΚΕΝΔΙΟΝΥΞΙΩΙΜΕΤΑΛΛΑ
 ΞΑΙΤΟΝΒΙΟΝΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΩΙΕΜΠΟΛΛΟΙΞΗΝΕ
 5 ΧΩΝΕΥΝΟΙΑΝ.ΙΕΤΕΛΕΙΠΡΟΞΑΠΑΝΤΑΞΤΟΥΞΤΗΝ
 ΞΥΝΟΔΟΝΦΕΡΟ.ΤΑΞΤΟΙΟΕΟΙΑΙΕΙΤΙΝΟΞΑΓΑΘΟΥΠΕΙ
 . . ΜΕΝΟΞΠΑΡΑΙΤΙΟΞΓΙΝΕΞΟΑΙΚΑΙΙΔΙΑΙΚΑΙΚΟΙΝΕΙ
 . . ΛΑΓΑΘΟΞΩ.ΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΟΞΓΟΥΝΠΡΟΤΙ
 ΜΗΟΕΙΞΥΠΟΤΩΝΔΙΟΝΥΞΙΑΞΤΩΝΚΑΙΛΑΒΩΝΤΗΝΙΕ
 10 ΡΕΩΞΥΝΗΝΤ.ΥΟΕΟΥΚΛ. . ΑΤΑΞΤΑΟΕΙΞΤΑΜΙΑΞΤΑΞ
 ΤΕΚΟΙΝΑΞΠΡΟΞΟΔΟΥΞΕΡΗΥΞΗΞΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
 ΕΠΙΔΟΥΞΑΥΤΟΙΞΑΡΓΥΡΙΟΥΧΙΛΙΑΞΔΡΑΧΜΑΞΚΑΙΤΟ
 ΠΟΝΜΕΤΑΤΗ.ΑΛΛΗΞΧΟΡΗΓΙΑΞΠΑΞΗΞΕΙΞΟΝΞΥΝ
 ΙΟΝΤΕΞΟΥΞ. . ΞΙΝΚΑΤΑΜΗΝΑΕΚΑΞΤΟΝΤΩΙΟΕΩΙΚΑ
 15 ΤΑΤΑΠΑΤΡΙΑΕΠΕΔΩΚΕΝΔΕΚΑΙΑΛΛΑΞΑΡΓΥΡΙΟΥ
 ΠΕΝΤΑΚΟΞΙΑ.ΔΡΑΧΜΑΞΑΦΩΝΚΑΤΕΞΚΕΥΑΞΑΤΟΤΟ
 ΑΓΑΛΜΑΤΟ. . ΙΟΝΥΞΟΥΤΟΙΞΟΡΓΕΩΞΙΝΚΑΙΠΡΟΞΙΔΡΥ
 ΞΑΤΟΚΑΤΑΤ. . ΜΑΝΤΕΙΑΝΤΟΥΟΕΟΥΚΑΙΠΕΡΙΑΠΑΝΤΩΝ
 ΤΟΥΤΩΝΥΠΑ. . ΟΥΞΙΝΑΙΑΠΟΔΕΙΞΕΙΞΥΠΕΡΤΑΝΔΡΟΞΞΑ
 20 ΦΕΙΞΔΙΑΤΟΝΧΡΗΜΑΤΙΞΜΟΝΕΙΞΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝ
 ΑΝΟΩΝΕΠΙΓΝΟΝΤΕΞΟΙΔΙΟΝΥΞΙΑΞΤΑΙΕΤΙΜΗΞΑΝ
 ΑΥΤΟΝΑΞΙΟ.ΟΝΤΑΚΑΙΕΞΤΕΦΑΝΩΞΑΝΚΑΤΑΤΟΝ
 ΝΟΜΟΝΙΑΟ.ΝΦΑΙΝΩΝΤΑΙΟΙΤΗΝΞΥΝΟΔΟΝΦΕΡΟΝ
 ΤΕΞΜΕΜΝΗ.ΕΝΟΙΑΥΤΟΥΚΑΙΩΝΤΟΞΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑ
 25 ΤΟΝΒ. . . ΤΗΞΠΡΟΞΑΥΤΟΥΞΜΕΓΑΛΟΥΥΧΙΑΞ
 ΚΑΙ. ΑΝΤΙΤΟΥΤΩΝΦΑΝΕΡΟΙΩΞΙΝΤ.ΜΩΝ
 Τ. Ε. . . ΕΙΝΟΥΓΕΓΟΝΟΤΑΞΕΠΕΙΔΗΞΥΜΒΑΙ
 ΝΕΙ.ΙΑΔΟΧ. ΤΑΛΕΛΟΙΠΕΝΑΙΠΑΝΤΩΝ
 ΤΩΝΕΝΔΟΞ.ΙΚΑΙΤΙΜΕΙΑΥΤΩΙ. ΟΝΤΩΝΠΕΡΙΩΝ
 30 ΚΑΙΟΝΟΜΟΞΤΩΝΟΡΓΕΩΝΩΝΚΑΛΕΙΠΡΩΤ.
 ΤΑΤΟΝΠΡΕ.ΒΥΤΑΤΟΝΤΩΝΥΩΝΚΑΟΩΞΚΑΙΠΡΟΕΙ.
 ΚΤΑΙΕΠΙ. . . ΧΩΡΑΝΤΑΔΕΛΦΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΩΝ
 ΤΟΞΤΟΥΠΑΤΡΟΞΔΕΔΟΧΟΑΙΤΟΙΞΟΡΓΕΩΞΙΝΤΗΝΙΕΡΕΩ

35 . . ΝΗΝΤΟΥΔΙΟΝΥΞΟΥΔΕΔΟΞΟΑΙΑΓΑΟΟΚΛΕΙΔΙΟΝΥΞΙΟΥ
 . . ΡΑΟΩΝΙΩΙΚΑΙΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΤΑΙΞ
 . . ΜΑΙΞΤΑΙΞΑΥΤΑΙΞΑΙΞΕΤΕΤΙΜΗΤΟΚΑΙΟΠΑΤΗΡΑΥ
 . . . ΕΡΕΙΔΗΥΓΟΜΕΜΕΝΗΚΕΝΤΗΝΤΑΜΙΕΙΑΝΕΙΞΤΟΝ
 . . ΤΑΤΑΥ . . ΧΡΟΝΟΝΔΙΕΞΑΞΕΙΝΚΑΙΕΡΑΥ . ΗΞΕΙΝΤΗΝ
 40 ΔΟΝΔΙ . ΟΥΞΕΙΞΤΑΥΤΑ . ΑΥΤΟΝΑΡ . . ΑΞΙΞΤΩΞ
 ΟΜΕΝΟΞ . ΠΟΔΕΙΚΝΥΞΟΑΙΤΗΝΕΑΥΤΟΥΕΥΝΟΙΑΝ
 ΑΛΟΚΑΓ . ΟΙΑΝΠΡΟΞΑΡΑΝΤΑΞΤΟΥΞΔΙΟΝΥΞΙΑΞΤΑ .
 ΓΑΓΕΝ . ΕΚΑΙΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΑΥΤΟΥΔΙΟΝΥΞΙΟΝΔΙΟ
 ΝΥΞΙΟΥΜΑΡΑ . ΩΝΙΟΝΕΙΞΤΗΝΞΥΝΟΔΟΝΕΠΙΤΑΤΟΥΠΑΤ . . .
 ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ . ΕΟΞΕΟΝΤΑΤΩΝΚΟΙΝΩΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟ .
 45 ΦΡΟΝΤΙΞΑΙΔΕΤΟΥΞΟΡΓΕΩΝΑΞΟΠΩΞΑΦΗΡΩΙΞΟΕΙΔΙ .
 ΝΥΞΙΟΞΚΑΙΑ . ΑΤΕΟΕΙΕΝΤΩΙΠΕΡΩΙΠΑΡΑΤΟΝΟΕΟΝΟΠΟΥΚΑ .
 ΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥΙΝΑΥΠΑΡΧΕΙΚΑΛΛΙΞΤΟΝΥΠΟΜΝΗΜΑΑΥΤΟΥ
 ΕΙΞΤΟΝΑΡΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΑΝΑΓΡΑΥΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΞΜΑΞ .
 ΞΤΗΛΕΙΛΙΟΙΝΕΙΚΑΙΞΤΗΞΑΙΠΑΡΑΤΟΝΝΕΩΤΟΥΟΕΟΥΤΟΔΕ
 50 ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΞΙΞΤΗΝΞΤΗΛΗΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΟΕΞΙΝ
 ΜΕΡΙΞΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΑΥΤΑΞΟΛΩΝΕΙΡΕΝ

Θ ε ο ί .

Ἀγαθῆ τύχῃ ἐπὶ Ἰππάρχου ἀρχόντος Ποσιδεῶ-
 νος ἀγορᾶ κυρία Σόλων Ἑρμογένου Χολαργεὺς
 εἶπεν· ἐπειδὴ συμβέβηκεν Διονυσίῳ μεταλλᾶ-
 ξαι τὸν βίον ἀποδεδειγμένῳ ἐμπολοῖς ἦν ἐ-
 5 χων εὐνοίαν [δ]ιετέλει πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν
 σύνοδον φέρο[ν]τας τῷ θεῷ αἰεὶ τινος ἀγαθοῦ πει-
 ρώ]μενος παραίτιος γίνεσθαι καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ
 φι]λάγαθος ὦ[ν] ἐν παντὶ καιρῷ, ὃς γοῦν προτι-
 μηθεὶς ὑπὸ τῶν Διονυσιαστῶν καὶ λαβῶν τὴν ἱε-
 10 ρεωσύνην τ[ῷ] θεοῦ κα[ὶ] κατασταθεὶς ταμίας τὰς
 τε κοινὰς προσόδους ἐπηύξησεν ἐκ τῶν ἰδίων
 ἐπιδοῦς αὐτοῖς ἀργυρίου χιλίας δραχμὰς καὶ τό-
 πον μετὰ τῆ[ς] ἄλλης χορηγίας πάσης εἰς ὃν συν-
 ιόντες θύσ[ου]σιν κατὰ μῆνα ἕκαστον τῷ θεῷ κα-
 15 τὰ τὰ πάτρια, ἐπέδωκεν δὲ καὶ ἄλλας ἀργυρίου
 πεντακοσία[ς] δραχμὰς ἀφ' ὧν κατεσκευάσατο τὸ
 ἄγαλμα τῷ Διονύσου τοῖς ὄργεῶσιν καὶ προσιδρύ-
 σατο κατὰ τ[ὴν] μαντείαν τοῦ θεοῦ, καὶ περὶ ἀπάντων
 τούτων ὑπάρ[χ]ουσιν αἱ ἀποδείξεις ὑπὲρ ἀνδρῶς σα-
 20 φεῖς διὰ τὸν χρηματισμὸν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον,
 ἀνθ' ὧν ἐπιγόνοντες οἱ Διονυσιασταὶ ἐτίμησαν
 αὐτὸν ἄξιον ὄντα καὶ ἐστεφάνωσαν κατὰ τὸν
 νόμον. Ἴνα ο[ὔ]ν φαίνωνται οἱ τὴν σύνοδον φέρον-
 τες μεμνη[μ]ένοι αὐτοῦ καὶ ζῶντος καὶ μετῆλα-

25 [χότος] τὸν β[ίον] τῆς πρὸς αὐτοὺς μεγαλοψυχίας
 καὶ [εὐνοίας. . . . ἔν] ἄντι τούτων φανεροὶ ὧσιν τ[ε]
 [μῶν-
 τ[ε]ς τοὺς] ἐξ[έ]κ[ε]ίνου γεγονότας ἐπειδὴ συμβαί-
 νει [δ]ιαδόχ[ους τοὺς υἱοὺς κα]ταλειοπένας πάντων
 τῶν ἐν δόξ[ῃ] καὶ τιμῇ αὐτῷ [ὑπαρχ]όντων περὶ ὧν
 30 καὶ ὁ νόμος τῶν ὄργεῶνων καλεῖ πρῶτ. [ὄν-
 τα τὸν πρε[σ]βύτατον τῶν ὧν καθὼς καὶ προει. . . .
 κται ἐπὶ [τὴν] χώραν τὰδελφοῦ Καλλικράτου ζῶν-
 τος τοῦ πατρὸς, δεδόχθαι τοῖς ὄργεῶσιν τὴν ἱερεω-
 σύ]νην τοῦ Διονύσου δεδόσθαι Ἀγαθοκλεῖ Διονυσίου
 35 Μα]ραθωνίῳ καὶ ὑπάρχειν αὐτῷ διὰ βίου ἐπὶ ταῖς
 τι]μαῖς ταῖς αὐταῖς αἰς ἐτετίμητο καὶ ὁ πατὴρ αὐ-
 τοῦ] ἐπειδὴ ὑπομεμένηκεν τὴν ταμειαν εἰς τὸν
 με]τὰ ταῦ[τα] χρόνον διεξάξειν καὶ ἐπαυ[ξ]ήσειν τὴν
 πρόσσ]δον δι[δ]οῦς εἰς ταῦτα [ἐ]αυτὸν ἀπ[ροφ]ασίςως
 40 βουλ]όμενος [ἀ]ποδείκνυσθαι τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν
 καὶ κ]αλοκαγ[α]θίαν πρὸς ἅπαντας τοὺς Διονυσιαστὰς
 προσή]γαγεν [δ]ε καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονύσιον
 [Διο-
 νυσίου Μα]ρα[θ]ώνιον εἰς τὴν σύνοδον ἐπὶ τὰ τοῦ πα-
 τ[ρὸς]
 ὑπάρχοντα [μ]εθέξοντα τῶν κοινῶν κατὰ τὸν νόμο[ν]
 45 φροντίσαι δὲ τοὺς ὄργεῶνας ὅπως ἀφηρωσθῆ Δι[ο
 νύσιος καὶ ἀ]νατεθῆ ἐν τῷ ἱερῷ παρὰ τὸν θεὸν ὅπου
 κα[ὶ]

ὁ πατήρ αὐτοῦ ἵνα ὑπάρχη κάλλιστον ὑπόμνημα αὐτοῦ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι παρὰ τὸν νεὸ τοῦ θεοῦ τὸ δὲ 50 γινόμενον ἀνάλωμα εἰς τὴν στήλῃν καὶ τὴν ἀνάθεσιν μερίσαι τὸν ταμίαν. Ταῦτα Σόλων εἶπεν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐκ τοῦ περιεχομένου καὶ ἐκ τοῦ χαρακτήρος τῶν γραμμῶν φαίνεται ἀνήκουσα εἰς χρόνους τοὺς μετὰ τὴν πρώτην ἀλλὰ Μακεδονικούς πάντοτε. Εἶνε δὲ τεθραυσμένη εἰς τέσσαρα τεμάχια διὰ καθέτου καὶ ὀριζοντίας διαρρήξεως, ὧν ἡ μὲν ὀριζοντίως γινόμενη διέρχεται περὶ τὸν 26^{ον} στίχον ἀφίνουσα μικρὸν ἀνοιγμα ἐκεῖ ὅπου

Τ Ο Ν Δ Ε Ν Ε Ω Ξ Ο Ι Α Ν Α Ξ Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Ξ Ε Ι Ξ Α Τ Ο Τ Η Ι Δ Ε
Κ Λ Ι Τ Ε Μ Ε Ν Ο Ξ Ο Υ Ο Ε Ν Κ Α Ι Ξ Ο Α Ν Ε Ι Κ Ε Λ Α Ξ Ο Ι
Κ Α Ι Π Α Ν Τ Ο Υ Π Λ Ο Υ Τ Ο Ν Κ Ρ Ι Ν Α Ξ Π Ο Λ Υ Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Ν Α Υ Ξ Ε Ι Ν
Ε Ν Δ Ο Μ Ω Ι Ω Ξ Τ Ο Ξ Ε Β Ε Ι Ν Β Α Κ Χ Ε Τ Α Ξ Ο Ι Ν Ο Μ Ι Μ Α
. . . Ο Ω Ν Ω Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ω Ν Ι Λ Α Ο Ξ Ο Ι Κ Ο Ν Α Μ Α Υ Τ Ο Υ
. . . Γ Ε Ν Ε Η Ν Ξ Ω Ι Ξ Ο Ι Ξ Π Α Ν Τ Α Τ Ε Ξ Ο Ν Ο Ι Α Ξ Ο Ν

τὸνδε νεὸ σοι, ἄναξ, Διονύσιος εἶσατο τῆδε καὶ τέμενος θυβέν καὶ ξόαν' εἰκελά σοι καὶ πάντ' οὐ πλοῦτον κρίνας πολυάργυρον αὔξειν ἐν δόμῳ, ὡς τὸ σέβειν, Βάκχε, τὰ σοὶ νόμιμα. [Ἄν]θ' ὧν, ὦ Διόνυσ', ὧν ἴλαος, οἶκον ἄμ' αὐτοῦ [καί] γενεῆν σφίζοις πάντα τε σὸν θίασον.

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἥς τὰ γράμματα δὲν δεικνύουσιν ἐπιμέλειαν μεγάλην, ἄξιον παρατηρήσεως τὸ Ν ἐν τῷ α' καὶ γ' στίχῳ γραφόμενον οὕτω ἢ ἀνευ τοῦ τρίτου σκέλους. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ε' καὶ στ' εἶνε ἀπεσπασμένη εὐκόλως δ' ἀναπληροῦται, σφίζομένου ἐν ἀρχῇ τοῦ ε' στίχου τοῦ τρίτου σκέλους τοῦ Ν ἐν δὲ τῇ τοῦ στ' ἐλλείποντος τοῦ συνδέσμου καὶ. Καὶ τοῦ Α δὲ ἡ μέση κεραία ἐλλείπει ἐν ἀρχῇ τοῦ β' στίχου.

συμπίπτει τῇ καθέτῳ· αὕτη δὲ διαιρεῖ τὴν στήλῃν ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο ἀνισοπλατῆ μέρη, ὧν τὸ δεξιὸν πλατύτερον.

Γ'. Ἡ τρίτη ἐπιγραφή εἶνε ἐπὶ πλακὸς ὕψους 0,24, πλάτους 0,46 καὶ πάχους 0,06. Εἶνε δ' ἑμμετρος, ἥτοι ἐπίγραμμα ἐξάστιχον ἐκ πενταμέτρων καὶ ἑξαμέτρων συγκείμενον, τὸ ἠρωσελεγεῖον καλούμενον. Περιέχεται δ' ἐν αὐτῷ ἡ ἀναγραφή τοῦ ναοῦ τοῦ Διονύσου ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ εὐχὴ ἐν τέλει εἰς διαφύλαξιν τοῦ τε οἴκου καὶ τῆς γενεᾶς καὶ παντὸς τοῦ θιάσου τῶν ὀργεῶνων ἢ Διονυσιαστῶν.

Ἔχει δ' ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὧδε:

Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὰς ἐπιγραφάς. Πάντα δὲ ἀναγόμενα εἰς τὰ λοιπὰ εὐρήματα ἐκτεθήσονται ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει, ἀφ' οὗ γίνωσιν αἱ κατάλληλοι εἰκόνες τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν.

Ὁ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιγραφῇ στ. 18 ἀπαντῶν ἐπώνυμος ἀρχὼν *Εὐπόλεμος* εἶνε γνωστός καὶ ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς (βρα Albert Dumont *Fastes éponymiques d'Athènes* σελ. 10 καὶ *Essai sur la chronologie des archontes athéniens* σελ. 121)· ὁ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιγραφῇ στ. 1 *Ἰππακος* πρῶτον ἤδη ἀναγινώσκειται, ἐλλείπει δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ λεξικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Pape.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 7ῃ Μαΐου 1884.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ.

ΑΓΑΛΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΕΤΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΙ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ.

(Ὅρα πίν. 3 καὶ 4).

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς θόλου τοῦ Πολυκλείτου, εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν, ἀπεκαλύφθη ἐν ταῖς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1884.

ἐν τῷ ἱερῷ ἀνασκαφαῖς τὸ κρηπίδωμα δωρικοῦ ναοῦ ἔχοντος μῆκος 24,70 καὶ πλάτος 13,20. Τοῦ ναοῦ

4